

WIADOMOŚCI SIMP

Nr. 5

 Maj 1934 r.

WYDAWANE PRZEZ STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW MECHANIKÓW POLSKICH

Jedźmy na Śląsk!

Śląsk, — ten strzęp piastowskiej dziedziny, wytargany zębami i pazurami śląskich powstańców To siedlisko nowoczesności, to retorta kolosalna, gdzie się ma wygotować wielkie życie potężnej Polski, gdzie ma się w żelazie maszyn narodzić jej wola i wiekuista niezniszczalność jej bytu!)*

Śląsk, ten arsenał dzisiejszej Polski, zawsze skupiał na sobie najwyższą uwagę całego polskiego świata technicznego. Pragnąc dać temu wyraz, Komitet Organizacyjny VIII-go Zjazdu Inżynierów Mechaników Polskich postanowił zerwać ze zwyczajem urządzania dorocznych zjazdów wyłącznie w stolicy i obecny zjazd zwołał do Katowic, stolicy polskiego węgla i żelaza, tych dwóch najważniejszych podstaw materialnej potęgi Narodu!

Nie wątpimy, że postanowienie to, za którym pójdą dalsze, wyznaczające jako miejsca dorocznych zjazdów inne ważne ośrodki naszego życia technicznego i gospodarczego, spotka się z najwyższym uznaniem naszych Kolegów, Inżynierów Mechaników Polskich. Jesteśmy głęboko przeświadczeni, że złożą tego dowody przez równie liczny, jak za lat przeszłych, udział swój w zjeździe. Wiare tę dzielią z nami Bracia Ślązacy. Wszak nie zawiedziemy Ich!

Jedźmy na Śląsk! Poznajmy podziemny świat kopalń i piekło kuźnic, gdzie polski górnik i polski hutnik w trudzie i znoju wykuwają potęgę Polski! Do źródeł jej urządzimy pielgrzymkę!

Jedźmy na Śląsk!

Cel naszych zjazdów

Mówiliśmy na tem miejscu o bezprzykładnym w dziejach wyścigu techniki, najwybitniej cechującym chwilę obecną, — wskazaliśmy, że istotną przyczyną owego wyścigu jest dążenie do supremacji zarówno ekonomicznej, jak politycznej jednych narodów nad drugimi i wysnuliśmy wniosek, iż, aby ze zmagani tych wyjść zwycięsko, my, technicy polscy zdobyć się musimy na olbrzymi wysiłek techniczny. Otóż nasze zjazdy, są jednym z ważniejszych jego przejawów.

Podstawą i koroną postępu techniki jest myśl techniczna. Zrodzona w umyśle technika, musi ona wyzwolić się i przeniknąć do świadomości licznych rzesz techników, aby się stała czemś w pełni wartościowym, — czemś, co zaważy na rozwoju techniki. Wyrazem tej myśli technicznej jest słowo, — zarówno słowo pisane, jak żywe.

Pierwsze przenika do nas nieprzerwanie w postaci książek i pism technicznych, naszych nieodłącznych towarzyszy pracy. Znaczenie ich dla krzewienia myśli technicznej jest olbrzymie i bez nich byłoby dziś wprost trudno wyobrazić sobie naszą codzienną pracę.

Mimo jednak całej swej wartości, słowo pisane niezdolne jest zaspokoić wszystkich potrzeb, jakie

stają przed umysłem łakącym wiedzy. Koniecznym jego dopełnieniem staje się słowo żywe, posiadające ogromną przewagę w swej sile przekonywującej i w swej bezpośredniości oddziaływania. Umożliwia ono szermierkę myśli, będącą najlepszą próbą istotnej ich wartości i pozwala na najbardziej prawidłowe i naturalne kształtowanie się poglądów ostatecznych.

Wszystkie te cechy dodatnie żywego słowa i odtwórczej myśli technicznej, znajdują swój wyraz w zjazdach technicznych. Ujmując z tej strony ich znaczenie, powiedzieć możemy, że **zadaniem naszych zjazdów jest krzewienie myśli technicznej wśród ogółu inżynierów mechaników polskich.**

Może ono przyjmować różne postacie. Jedną z nich jest rzucanie wielkich haseł, mających doniosłe znaczenie dla życia kraju, zarówno pod względem gospodarczym jak politycznym. „Zadania inżyniera w dobie kryzysu gospodarczego“, — „Konieczność współpracy przemysłu z wojskiem w zakresie przygotowania obrony kraju“, „Dążenie do niezależności gospodarczej“ — oto same za siebie mówiące tytuły czołowych referatów, wygłoszonych na otwarciach trzech ostatnich naszych zjazdów.

Jest rzeczą najzupełniej słuszą i naturalną, że nie kto inny, jak inżynier musi w umyśle swym i sercu pielęgnować to głębokie przeświadczenie, iż rozwiązanie tych wielkich zagadnień — przewyciężania kry-

*) Zaczepnięte ze „Snobizmu i postępu“ Stefana Żeromskiego.

zysu, przygotowania obrony i technicznego wyzwolenia się — leży, nietylko w pierwszej linii, lecz wyłącznie, w zakresie jego możliwości, więcej nawet — jego pierwszych, najbardziej elementarnych obowiązków.

Są wśród nas ludzie małej wiary, którzy rzucając te myśli oceniają pobłaźliwie, jako nieszkodliwe krasomówstwo. Jakże dalecy są oni od prawdy! Jak zupełnie nie rozumieją znaczenia chwili i nastroju, gdy dobre ziarno słowa zapada do umysłów i serc naszych najgłębiej, — tak głęboko, że nie wyrwie go stamtąd przygodny powiew, lecz zakiełkuje ono i wyda plon, niemal zawsze nieświadomy nawet chwili i przyczyn swego poczęcia.

Wkraczamy tu w dziedzinę wartości oderwanych. Aby ocenić je należycie, zapytajmy, co stanowi istotną podstawę niepodległego bytu narodu? Czy owe widome narzędzia władania: — urząd państwowy, urzędy, wojsko znakomicie wyposażone w najnowsze zdobycze techniki? Nie, postokroć nie! Tą istotną podstawą bytu niepodległego jest wola narodu, aby był ten zachować! Oto są rzeczy oderwane, a przecież prawdziwa potęga!

Wszędzie widzimy ten nierozłączny łańcuch przyczyn i skutków: myśl — wola i czyn. Naszym zadaniem jest rzucić myśl; ona zrodzi wolę, a za nią pójdzie czyn.

Czy możemy powiedzieć, że owe hasła rzucone, o których wspomnieliśmy, pozostały bez echa? Możemy z całą pewnością twierdzić, że myśli rzucone przetrwały, że wydały plon, — jakkolwiek cel, który im przyświecał nie został jeszcze osiągnięty w całej pełni.

Jedno z tych haseł znalazło jednak bezpośredni swój wyraz w utworzeniu nowej organizacji techniczno-społecznej, której celem jest współdziałanie w przygotowaniu obrony kraju.

Znaczenie owych wielkich, jak je nazwaliśmy, haseł, jest więc niezwykle duże.

Po za nimi na zjazdach naszych rzucone są w referatach czołowych hasła o bardziej wąskim, technicznym znaczeniu, o dużej jednak doniosłości dla całokształtu gospodarki przemysłowej kraju. Tematem ich najczęstszym są sprawy, związane z rozwojem ważnych gałęzi przemysłu mechanicznego i z wprowadzeniem doń nowych, a korzystnych metod i środków pracy.

Drugą postacią, jaką przyjmuje krzewienie myśli technicznej na naszych zjazdach, jest wygłaszanie referatów ściśle technicznych, będących odzwierciedleniem twórczej, pionierskiej pracy. Znaczenie tych referatów jest dwójakie: po pierwsze — powiadomienie kolegów, inżynierów mechaników, o osiągniętych wynikach, posiadających najczęściej bezpośrednią wartość dla ich pracy zawodowej jako czynnik jej doskonalenia; po drugie — oddziaływanie na nich jako bodziec w kierunku podejmowania samodzielnego, twórczego wysiłku technicznego, czy to przez wskazanie zagadnień, wciąż jeszcze czekających na rozwiązanie, czy też samą siłą przykładu, budzącego chęć naśladownictwa.

Odpowiedzieć na pytanie, czy referaty te na zjazdach naszych są celowe, t. zn. rozstrzygnąć sprawę, czy wogóle celowe jest prowadzenie techniczno-

naukowej pracy pionierskiej w naszych instytucjach naukowo-badawczych i przemysłowych?

Zdajemy sobie aż nadto dobrze sprawę, że, aby odzyskaną niezależność polityczną utrzymać, utrwalić i rozbudować, musimy zdobyć pełnię niezależności gospodarczej we wszystkich jej dziedzinach; wśród nich najważniejszą jest niezależność przemysłowa. Niezależności tej nie osiągniemy nigdy, jeżeli nie zdobędziemy się na niezależność techniczną, niepodobieństwem bowiem byłoby pójść wyłącznie drogą naśladownictwa, czy to jawnego, przez nabywanie licencji, czy ukrytego, przez bardziej lub mniej pomysłowe ich obchodzenie. Pierwsze kroki musimy stawiać w oparciu o wzory obce. Dziś skończył się ów pierwszy okres odbudowy naszego życia przemysłowego; musimy zdobyć się na krok następny, musimy sami tworzyć, musimy stanąć w pierwszym szeregu społeczeństw, idących na opokowanie i wyzyskanie bogactw przyrody poprzez pracę i myśl techniczną.

Jak o tem już wspomnieliśmy, to wielkie hasło — dążenia do niezależności gospodarczej — w ten właśnie sposób pojętej — było rzucone na ostatnim zjeździe. Możemy śmiało powiedzieć, że wszystkie nasze zjazdy olbrzymią większością swej treści były i będą zawsze wykładnią tego hasła.

Pielęgnowanie myśli technicznej, codzienna, powszednia, mrówcza — techniczna praca naukowa, prowadzona w zaciszu laboratoriów i w zgiełku maszyn fabrycznych, znajdują swój żywy oddźwięk w naszych zjazdach i, same za siebie mówiąc o swej konieczności, są jedną wielką propagandą hasła konieczności *unaukowienia naszego przemysłu*. Musimy ocenić, że żyjąc dniem dzisiejszym, myśleć musimy nietylko o jutrze, lecz o dniach, które za tem jutrem przyjdą, i to zmusza nas do szukania istotnie trwałych podwalin dla nowego przyszłego życia przemysłowego. Jesteśmy technikami, umiemy myśleć kategoriami matematycznymi, możemy więc użyć porównania, że nie sama tylko chwilowa wielkość zmiennej stanowi o sile, o jej tężyźnie; — więcej i lepiej mówi o tem pierwsza pochodna owej zmiennej! Stwierdzamy z wielkim zadowoleniem, że znaczna ilość najpoważniejszych przedsięwzięć przemysłowych, w całej pełni to już zrozumiała i od dłuższego szeregu lat pracuje w kierunku zwiększenia wartości owej pierwszej pochodnej naszej tężyzny technicznej. Głęboko wierzymy, że każdy nasz zjazd walczy przyczynia się do szybkiego, ostatecznego zwycięstwa hasła, że droga do samodzielnosci gospodarczej idzie tylko przez wysiłek naukowo-techniczny naszego społeczeństwa.

Trzecią wreszcie postacią krzewienia myśli technicznej jest umiejętne, krytyczne powiadomianie uczestników zjazdów o nowych zdobyczach techniki, osiągniętych przez innych, przeważnie obcych badaczy, przez obcy przemysł. Często niesłusznie się u nas niedocenia olbrzymiego znaczenia tej strony pracy technicznej; uznaje się ją za konieczną, uważa jednak za coś nieskończonego mniej doskonałego od pracy własnej, twórczej. Tymczasem umiejętna, krytyczna synteza prac cudzych może mieć czasem większe znaczenie dla istoty postępu technicznego, niż pionierskie prace analityczne, z których ona wyrosła. Oba te przejawy

myśli technicznej, splatają się więc w jedną zgodną, nierozłączną całość — w swym pochodzie zdobywczym poprzez świat techniki. Ponieważ sięgają one zawsze głęboko w jego dziedziny specjalne, terenem ich są z konieczności zjazdowe zebrania sekcyjne, skupiające specjalistów danej węższej gałęzi wiedzy technicznej.

Nie można tu pominąć znaczenia jeszcze jednej, niezwykle ważnej sprawy, — czynnika bezpośredniego, wzajemnego zbliżenia się uczestników naszych zjazdów. Nie mamy tu nawet na myśli owego miłego, koleżeńskiego ciepła, które sprawia, że ludzie zupełnie obcy z łatwością zawiązują stosunki trwałej przyjaźni. Chodzi tu o zbliżenie, które nawiązuje nici istotnej, żywej współpracy w celu rozwiązywania wspólnych zagadnień technicznych, zajmujących pewne grono osób. Jeżeli sprawę rozwa-

żymy pod kątem tych wartości, nic nie zastąpi zjazdów i to jest ich stroną wybitnie dodatnią.

Oto jak my, organizatorzy zjazdów inżynierów mechaników polskich, rozumiemy ich cel, ich znaczenie.

Mamy istotne dowody, że tak samo patrzy na nie ogół naszych kolegów. Przekonał nas o tem wielokrotnie liczny ich udział w zjazdach, które dzięki temu stały się prawdziwym dorocznym świętem polskiego inżyniera mechanika.

Jesteśmy głęboko przeświadczeni, że tegoroczne święto nie wypadnie mniej okazale od świąt poprzednich, skupiając na prastarej ziemi piastowej liczne rzesze naszych kolegów, inżynierów mechaników polskich, którzy zjadą ze wszystkich stron Rzeczypospolitej, by świadczyć: oto jesteśmy!

Z historii dawniejszych zjazdów inżynierów mechaników polskich

W związku z nadchodzącym VIII Zjazdem Inżynierów Mechaników Polskich warto sięgnąć myślą do zjazdów poprzednich, by przypomnieć sobie ich dorobek techniczno-społeczny i uświadomić rzeczywistą ich wartość dla naszego życia technicznego.

Pięć lat minęło od chwili odzyskania przez kraj nasz bytu niepodległego, zanim okazało się możliwe zwołanie jesienią 1923 r. Pierwszego Zjazdu Polskich Techników Zrzeszonych. Jednocześnie z nim urządzono Pierwszy Zjazd Inżynierów Mechaników.

Gdy dziś, z odległości 11 lat, patrzymy na ów pierwszy nasz zjazd, stwierdzamy wyraźnie olbrzymie jego znaczenie; znalazł on swój wyraz w niezwykle doniosłych jego uchwałach, które w latach następnych zostały niemal w całości urzeczywistnione.

Był to czas, gdy na naszej niwie techniczno-społecznej, zniszczonej przez wojnę światową i wojnę obronną w zaraniu naszej niepodległości, „wszystko było do zrobienia”. Wystarczy przytoczyć tytuły referatów, by okazać, ile zagadnień palących narzucało się z całą żywiołową siłą naszemu zrywającemu się do życia światu technicznemu. Ś. p. prof. Adamiecki mówi „O znaczeniu społecznym pracy inżyniera”, prof. Hauswald rozwija „Zasady produktywizmu”, obydwaj torują drogę mającemu wkrótce powstać Instytutowi Naukowej Organizacji. Inż. J. Dąbrowski wygłasza referat „O znaczeniu normalizacji” w którym mówi: „Wobec zniszczenia przemysłu podczas wojny, nasz przemysł maszynowy musi oprzeć się na daleko posuniętym współdziałaniu wszystkich wytwórni, na zasadach samowystarczalności przemysłowej, na specjalizacji i na masowym wytwarzaniu. Przyjęcie przez kraj całego tego samego układu średnic nominalnych, jednakowego układu pasowań i tolerancji, wreszcie tych samych narzędzi, jest pierwszym krokiem w tym kierunku”. Wynikiem referatu była uchwała utworzenia Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, który

też powstał w bardzo krótkim czasie i w dziedzinie mechanicznej poszedł w pracach swych po linii wyżej przytoczonych wskazań referatu.

Ś. p. prof. Mierzejewski w czwartym z kolei referacie porusza jedną z najbardziej przez siebie umiłowanych zagadnień: „o konieczności prowadzenia badań naukowych w przemyśle”. Rozwijając piękną myśl *u n a u k o w i e n i a p r z e m y s ł u*, jak sam to zwykł nazywać, twierdzi, że — „laboratorja przemysłowe zapewnią postęp techniczny, stworzą ośrodek myśli badawczej w każdej fabryce, który promieniować będzie na rzesze pracowników i robotników, przekształcając je z ciemnych „automatów” na prawdziwych techników i obywateli”. Referat kończy się wezwaniem do przemysłowców, by tworzyli pracownie badawcze w zakładach przemysłowych dla rozwiązywania zagadnień technicznych i technologicznych, oraz aby popierali prace istniejących naukowych instytucji badawczych.

Prof. Stefanowski w referacie swym uzasadnia „konieczności utworzenia w Polsce Centralnego Komitetu Gospodarki Ciepłej”, który niezadługo powstanie pod nazwą Polskiego Komitetu Energetycznego, by podjąć całokształt prac, związanych z zagadnieniami energetycznymi kraju.

Referat „o prasie technicznej polskiej” wygłasza inż. Cz. Mikulski, wskazując na jej znaczenie i mówiąc o jej potrzebach; w referacie o „szkolnictwie zawodowym” inż. M. Korolec kreśli podstawy, na których powinno się ono oprzeć.

I wreszcie w ostatnim, ósmym z kolei referacie prof. St. Płużański mówi o konieczności utworzenia „Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników”. Do referatu tego powrócimy w najbliższym czasie, gdy mówić będziemy o historii powstania SIMP; na tem miejscu stwierdzimy jedynie, że wniosek końcowy znalazł swe urzeczywistnienie w dwa i pół roku później w postaci zawiązania się SIMP.

A więc 8 zaledwie referatów, lecz ileż w nich najcenniejszych myśli, z których żadna nie przebrzmiała bez echa, budząc zarówno na zjeździe

obszerną i na wysokim poziomie utrzymaną dyskusję, jak również przez lata długie, po dziś nawet dzień pozostaje wciąż żywym, nie tracącym na znaczeniu wskazaniem.

W półtora roku później, wczesną wiosną 1924 r. odbył się *II Zjazd Inżynierów Mechaników Polskich*. Jest on znacznie większy od poprzedniego; obejmuje już dwa dni obrad i ogółem 36 referatów. Również liczba uczestników, wynosząca około 300 osób, wzrosła w porównaniu ze zjazdem poprzednim niemal dwukrotnie.

Drugi ten zjazd jest z tego względu ważny, iż nadaje poniekąd oblicze wszystkim zjazdom późniejszym. Pierwszy bowiem zjazd miał charakter „plenarny“, jeżeli go tak nazwiemy; zarówno mała ilość referatów, jak i ich charakter sprawia, że mogły być one z dużym zajęciem wysłuchane przez wszystkich uczestników zjazdu; więcej nawet, niemal wszystkie one mogły zaciekawić inżynierów wszystkich zawodów, nie tylko mechaników.

W drugim zjeździe zarysowuje się najwyraźniej różniczkowanie referatów według ściślejszych specjalności inżynierów mechaników. Różniczkowanie to, jak i dość duża ilość referatów narzucają konieczność podziału referatów na *plenarne* i *sekcyjne*.

Pierwsze składają się na program dwóch posiedzeń plenarnych, — otwarcia i zamknięcia zjazdu. Obejmują one tematy ogólne, żywo obchodzące ogół inżynierów mechaników, jeżeli nie ogół techników polskich. W tych właśnie referatach rzucane są hasła o większej doniosłości, — z nich wypływają najczęściej podstawowe uchwały zjazdowe.

Od pierwszej chwili zarysowują się najważniejsze sekcje zjazdowe: energetyczno-konstrukcyjna i warsztatowa; obok nich tworzą się również sekcje organizacyjna i kolejowa; z czasem powstanie sekcja metaloznawcza i szereg innych.

Wreszcie, łącznie ze zjazdem organizuje się pokaz, blisko związany swą treścią z podstawowymi hasłami zjazdu. Oto w zasadzie obraz ogólny wszystkich naszych zjazdów.

Nie wchodząc w szczegółowe omówienie ważniejszych choćby referatów, zaznamyśmy jedynie, że tematami referatów plenarnych były sprawy ochrony celnej przemysłu maszynowo-metalowego (inż. J. Dąbrowski), gospodarki energetycznej (prof. Stefanowski), organizacji przemysłu polskiego (inż. Drzewiecki), ogólne zagadnienia techniki warsztatowej (ś. p. prof. Mierzejewski), sprawa normalizacji przemysłowej (prof. Rogiński), zagadnienie elektryfikacji kraju (inż. Siwicki), taryf kolejowych (doc. Gieysztor), hutnictwa polskiego (inż. Kuczewski) i górnictwa węglowego w Polsce (inż. Raźniewski).

Na szczególną uwagę zasługuje referat ś. p. prof. Mierzejewskiego, który, porównując warunki pracy przemysłu maszynowego w Polsce i zagranicą, wskazał na niezwykle niski poziom techniki warsztatowej w naszych przeciętnych wytwórniach maszynowych i podniósł konieczność podjęcia wysiłków, by temu złu zaradzić. Jako wytyczne ś. p. prof. Mierzejewski wysunął olbrzymie znaczenie, jakie ma otoczenie szczególną opieką pracy konstruktorów, w oparciu o możliwie daleko posuniętą specjalizację wytwórni maszynowych, — zwrócenie największej uwagi na ulepszanie wyrobów drogą doskonalenia procesów wytwórczych i oparcia ich

o racjonalnie zorganizowaną kontrolę surowców i dokładności wykonania.

Pokaz, w ogromnej przewadze wiązał się najściślej z referatem ś. p. prof. Mierzejewskiego. Obejmował on liczne okazy z dziedziny narzędziowej, sprawdzianowej, przyrządów do badań technologicznych i t. p. Uzupełniały go działy dotyczące organizacji warsztatowej i normalizacji przemysłowej. Całość pokazu, dokładnie wypełniająca dobrze znaną wszystkim uczestnikom naszych zjazdów wielką aulę gościnnej Politechniki Warszawskiej, czyniła wrażenie niezwykle dodatnie.

Wśród licznych referatów sekcyjnych utrwaliły się w pamięci referaty: o postępach w budowie turbin parowych (prof. Chrzanowskiego), o szkolnictwie zawodowym (prof. Łukasiewicza), o projekcie polskich norm rysunkowych (prof. Hauswalda), o obliczaniu kosztów wspólnych (prof. Geislera), o lekkich stopach w technice nowoczesnej (prof. Łoskiewicz).

Drugi Zjazd przeprowadził cały szereg ważnych uchwał, dotyczących zarówno spraw, które były przedmiotem obrad zjazdowych na posiedzeniach plenarnych, jak i sekcyjnych.

Uchwały te najdobitniej uwypuklają znaczenie zjazdu i jego płodność; są one naturalnym wynikiem uzgodnienia poglądów poszczególnych prelegentów i ogółu uczestników zjazdu.

Zakończeniem II-go Zjazdu była wspólna wieczera koleżeńską, która odtąd stale jest tem niezwykle miłym urozmaicheniem prawdziwie pracowitych dni zjazdowych, oraz bardzo starannie przygotowane wycieczki do przodujących zakładów przemysłu maszynowego, stanowiące również nieodłączne i ważne uzupełnienie naszych zjazdów.

II Z. I. M. P. zamyka pierwszy okres, możnaby go nazwać, okres rozwojowy naszych zjazdów.

Drugi okres zarysowuje się wyraźnie z chwilą powstania w połowie 1926 r. Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich. W ogromnej większości skupiają się tu, dokoła nowowzniesionego sztandaru, ci sami ludzie, którzy byli duszą poprzednich zjazdów, którzy na odcinku mechaniki tworzyli istotne ognisko polskiej myśli techniczno-społecznej. Wśród nich wysuwa się na czoło nieugięty i nieustrudzony pracownik na tem polu pracy, ś. p. prof. Mierzejewski, założyciel i pierwszy prezes SIMP. Celem jego było krzewienie myśli technicznej wszędzie, gdzie skupiają się rozsiadani po kraju inżynierowie mechanicy polscy i kierowanie tej myśli na tory daleko posuniętej specjalizacji zawodowej, — wysuwanie zagadnień, ważnych dla życia przemysłowego i gospodarczego kraju, zagadnień, których rozwiązanie w całości lub znacznej części, leżało w rękach inżynierów mechaników, i zachęcanie ich do podejmowania i rozwiązywania owych zagadnień.

Do tego rodzaju pracy zjazdu mniej się nadają; zadanie to spełnić mogą znacznie lepiej konferencje, w zasadzie jednodniowe, mniej liczne niż zjazdy, lecz skupiające ludzi bliskich zagadnieniom, składającym się na przedmiot konferencji.

Szereg tych konferencji otwiera konferencja radomska (XII.26), nosząca charakter warsztatowo-uzbrojeniowy. Za nią, w krótkim bardzo czasie jedna po drugiej odbyły się trzy konferencje: meta-

Z J A Z D Y	D a t a		Czas trwania			Ilość uczestników	Ilość sekcji Z.I.M.P.	Ilość wygłoszonych referatów														Łącznie ze zjazdem zorganizowano
			zjazdu	obrad	wycieczek			ogółem	plenarnych	S e k c j e										Zjazd Odlewników	Zjazd Samochodowy	
										energetyczna	konstrukcyjna	metaloznawcza	warszt. technol.	warszt. organiz.	wojskowo-techn.	lotnicza	kolejowa	ogólna				
																			d n i			
III Zjazd Inż. Mech. Pol.	1929	23—26.III	4	3	1	350	4	63	2	14	22	14	11									
IV Zjazd Inż. Mech. Pol.	1930	2—4.V	4	3	1	320	4	72	5	10	12	26	19									
V Zjazd Inż. Mech. Pol. I Zjazd Odlewn. Pol.	1931	9—11.V	4	3	1	320	5	72	12	7	7	16	12					3	15			Wystawa lekkich konstrukcyj metalowych
VI Zjazd Inż. Mech. Pol.	1932	21—23.V	4	3	1	320	5	69	8	11	4	12	27	7								
VII Zjazd Inż. Mech. Pol. II Zjazd Odlewn. Pol. I Zjazd Inż. i Tech. Samoch.	1933	26—29.V	4	3	1	420	6	130	12	17	17	19	19	5	5				14	22		Pokaz dorobku technicznego wytwórni krajowych

loznawcza (Katowice, II.27), turbinowa (Warszawa, II.27) i warsztatowo-kolejowa (Poznań, V.27).

Konferencje cieszą się ogromnem zainteresowaniem, ilość uczestników szybko wzrasta, tak, że stają się one jakgdyby małemi prowincjonalnemi zjazdami technicznymi, przyczyniając się znakomicie do ożywienia życia techniczno-społecznego w ważniejszych prowincjonalnych ośrodkach przemysłowych kraju.

Rok 1928 przynosi jeszcze jedną, mniej liczną, lecz niezwykle ważną konferencję, noszącą charakter poniekąd międzynarodowy (dzięki uczestnictwu delegacji szwedzkiej i czechosłowackiej), na której został ostatecznie uchwalony polski układ pasowań.

Konferencja radomska zasługuje na uwagę z tego względu, że na niej publicznie pokazywany był po raz pierwszy nie tylko w Polsce, ale i na świecie film, przedstawiający kinematograficzne zdjęcie procesu tworzenia się wióra przy obróbce skrawającej szeregu ważniejszych metali, stosowanych w budowie maszyn. Film ten, będący owocem prac, badawczych ś. p. prof. Mierzejewskiego, stanowił ilustrację wygłoszonego przezeń referatu na temat plastycznych właściwości metali.

Wyżej wymienione cztery konferencje, cieszące się bardzo wydatnem poparciem ze strony Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które delegowało na nie liczne grono nauczycieli technologii i obróbki metali ze wszystkich technicznych szkół zawodowych, wypełniają drugi z kolei okres prac zbiorowych o charakterze zjazdowym, prowadzonych przez inżynierów mechaników polskich.

Rok 1929 zapoczątkowuje trzeci z kolei okres, w którym zjazdy, organizowane obecnie już stale przez SIMP, stają się prawdziwym, dorocznym świętem pracy inżynierów mechaników.

Utrzymując niezmienny w zasadzie, od czasu II-go Z.I.M.P., swój charakter, kolejno zjazdy skupiają coraz liczniejsze rzesze uczestników, zdoby-

wają sobie stałych sympatyków, którzy rok rocznie zjeżdżają wiosną do stolicy, by wziąć czynny udział w pracach zjazdowych.

Zjazdy nasze stają się wkrótce ogniskiem skupiającem inżynierów z najbliższych nam dziedzin pokrewnych, jak odlewników, inżynierów samochodowych, inżynierów lotniczych i innych. Przejawia się to bądź w postaci urządzania wspólnych zjazdów, w których owe grupy specjalne, poza udziałem w referatach plenarnych, odbywają swe odrębne posiedzenia zjazdowe, bądź tylko jako współpraca grup, występujących z bardziej lub mniej wyodrębnionemi i zgrupowanemi referatami, wciągniętymi jednak w ogólną budowę sekcji zjazdowych, jak to np. miało wielokrotnie już miejsce z inżynierami lotniczymi, oraz z inżynierami skupionymi przy Mechanicznej Stacji Doświadczalnej Politechniki Lwowskiej. Linja rozwojowa zjazdów idzie wyraźnie w kierunku coraz dalszej rozbudowy tej współpracy. Zjawiają się dążenia, by zjazdy doroczne wyszły poza ramy mechaniki i objęły najbliższe nam grupy inżynierskie, znajdujące z nami tak wiele łączności na polu np. energetyki. Myśl ta, wysunięta przez owe zaprzyjaźnione z nami grupy, powitana została przez nas z całą życzliwością. Możemy więc oczekiwać, że najbliższy zjazd, który odbędzie się w roku przyszłym, skupi blisko połowę całego naszego świata inżynierskiego.

Ów proces zbliżeń między grupami inżynierskimi jest niezwykle charakterystyczny dla chwili obecnej, którą cechuje jakgdyby pierwotna fala w rozwoju organizacyjnym naszego życia techniczno-społecznego.

Specjalizacja zawodowa spowodowała odrywanie się grup zawodowych od wspólnej gromady, która nie potrafiła ewolucyjnie przystosować swego ustroju wewnętrznego do potrzeb chwili. Wielkie zagadnienia technicznej gospodarki kraju narzucają konieczność nawiązania łączności między samodzielnymi grupami. Jednym z przejawów tych dążeń, mającym na celu niezwykle ważną dziedzinę współ-

pracy, było powołanie do życia przez Stowarzyszenie Inżynierów Mechaników Polskich nowej organizacji, Towarzystwa Wojskowo-Technicznego. Towarzystwo to, organizacyjnie związane z SIMP, w rzeczywistości wyszło daleko poza ramy zawodu mechaników i stało się pierwszą płaszczyzną pracy techniczno-społecznej, skupiającą wszystkie grupy inżynierskie, które za cel stawiają sobie pracę dla dobra i bezpieczeństwa Rzeczypospolitej.

Ów proces organizacyjnego scalenia, przy zachowaniu pełnej samodzielności w dziedzinie pracy specjalnej-zawodowej, dojrzewa nieprzerwanie i wierzymy w to głęboko, niezadługo przyjmie postać dokonanego czynu.

Zostawmy jednak tę sprawę, której ze względu na jej niezwykłą doniosłość, poświęcimy niezadługo znacznie więcej miejsca, i wróćmy do wątku.

Zamierzaliśmy mówić o dawniejszych zjazdach, by przypomnieć Kolegom to, co dość daleko odeszło już od nas. Poświęciliśmy więc im więcej miejsca i uwagi. Ostatnie nasze zjazdy, poczynając od III-go Z. I. M. P., zachowywały dość dobrze wszyscy w pamięci, nie będziemy tu więc wchodzić w szczegóły i podamy tylko garść cyfr, ujętych w wyżej zamieszczonej tablicy, które zobrazują je ze strony ilościowej.

Widzimy, że zjazdy nasze zachowują dość niezmienną liczebność, wynoszącą średnio ~ 350 uczestników, że zarówno ilość referatów jak i ilość sekcji ulegała stopniowemu wzrostowi, co wywołało nawet postanowienie wprowadzenia w obecnym zjeździe pewnych ograniczeń.

Również stopniowemu rozwojowi ulegały niezwykle miłe, zjazdowe wieczery koleżeńskie, które, dzięki licznemu udziałowi Pań, nabrały charakteru zebrań towarzyskich.

Łącznie z V Z. I. M. P. zorganizowano piękną wystawę lekkich konstrukcyj metalowych, ściśle wiążącą się z cyklem referatów zja-

zdowych o lekkich stopach. W roku 1933 wraz z VII Z. I. M. P. urządzony był bardzo ładny pokaz dorobku technicznego wytwórni krajowych, w którym wzięły udział czołowe placówki naszego przemysłu mechanicznego.

Wszystkie dotychczasowe zjazdy odbywały się w stolicy w gościnnych murach Politechniki. Jest w tem coś z symbolu, że ten ośrodek rodzinny wiedzy technicznej staje się, przez wybór jego jako siedziby zjazdów, również ośrodkiem pracy techniczno-społecznej w jej najsilniejszym i najbardziej bezpośrednim wyrazie.

Należy zaznaczyć, że kilka ostatnich naszych zjazdów cieszyło się szczególnie życzliwym i pełnym zrozumienia poparciem władz wojskowych, których liczni przedstawiciele, zarówno z kierowniczych kół techniczno-wojskowych, jak z pośród naszych kolegów, wojskowych inżynierów mechaników, brali czynny udział w zjazdach jako uczestnicy i jako prelegenci. Jest to widomy, niezwykle dodatni dowód, stwierdzający niezbicie, iż idziemy z duchem czasu, że powszechnie zwyciężyło jedynie słuszne przeświadczenie, iż tylko w oparciu o duchem obywatelskim przepojone i świadome swych obowiązków rzesze inżynierów można w pełni przygotować wszystko, co wiąże się z bezpieczeństwem Rzeczypospolitej.

Jesteśmy najgłębiej przeświadczeni, że tegoroczny *VIII Zjazd Inżynierów Mechaników Polskich*, idąc po linii zjazdów poprzednich, przyniesie nowe wartości, że przyczyni się do ożywienia serdecznych stosunków wzajemnych między większością inżynierów mechaników rozsianych po całym kraju, a tymi, którzy pracują na tej prawdziwej placówce polskiego przemysłu i polskiej techniki, w naszej przestarzej, śląskiej ziemi piastowej.

SPRAWOZDANIA

Sprawozdanie z posiedzenia Zarządu SIMP z dn. 4 maja b. r.

Na posiedzeniu zarządu SIMP z dn. 4 maja b. r. omawiane były, poza sprawami administracyjnymi i finansowymi, sprawy związane z organizacją VIII Zjazdu Inżynierów Mechaników Polskich. Z pośród uchwał, które w związku z tem zostały powzięte, wymienić należy powołanie do życia Komitetów Organizacyjnych VIII Z. I. M. P. — Ogólnego i Ścisłego, oraz zwołanie na dzień 11 maja b. r. pierwszego posiedzenia obu tych Komitetów.

Do Ogólnego Komitetu Zjazdowego zostali zaproszeni:

PP. Inż. B. Absolon, Prof. Dr. W. Chrzanowski, Inż. Jan Dąbrowski, Inż. A. Dowkontt, Inż. P. Drzewiecki, Prof. Dr. I. Feszczenko - Czopiński, Doc. Inż. K. Gierdziejewski, Inż. E. Górkiwicz, Prof. Inż. E. Hauswald, Inż. Cz. Klärner, Inż. A. Kowalski, Inż. Wł. Kozłowski, Dr. Inż. A. Kreglewski, Prof. Dr. J. Krauze, Inż. St. Krzyżkowski, Inż. Wł. Kuczewski, Płk. T. Kossakowski, Prof. Dr. Wł. Łoskiewicz, Płk. M. Maciejowski, Inż. J. Mirowski, Inż. L. Myciński, Doc. Inż. J. Obrapalski, Inż. M. Odlanicki-Poczobut, Inż. J. Piotrowski, Prof. St. Płużański, Inż. St. Poradowski, Inż. M. Przybylski, Inż. K. Raczynski, Inż. Z. Rytel, Inż. St. Sanetra, Inż. M. Siedlanowski, Inż. F. Stattler, Prof. W. Suchowiak, Inż. St. Surzycki, Prof. K. Taylor, Prof. B. Tołłoczko, Inż. H. Umiastowski, Inż. W. K. Wierzejski, Inż. K. Wiszowaty, Prof. Dr. R. Witkiewicz, Ppłk. Inż. St. Witkowski, Inż. J. Wojnar, Inż. A. Zaleski, Inż. L. Zarnowski.

Do Ścisłego Komitetu Zjazdowego zostali zaproszeni:

PP. Inż. M. Bohdanowicz, Inż. St. Borkowski, Inż. St. Brzeziński, Prof. Dr. J. Czochrański, Inż. Z. Dobrowolski, Inż. Z. Ficki, Prof. E. T. Geisler, Inż. Cz. Mikulski, Inż. W. Moszyński, Inż. E. Ośka, Prof. Dr. B. Stefanowski, Inż. M. Thugut, Inż. T. Włodek, Inż. J. Jankowski, Inż. A. Stulgiński.

Poza tem Zarząd postanowił rozsyłać bezpłatnie „Wiadomości SIMP” końca do b. r. wszystkim inżynierom mechanikom polskim, którzy prześlą redakcji zgłoszenia.

Sprawozdanie z posiedzenia Komitetu Organizacyjnego VIII Zjazdu SIMP.

W dniu 11 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem inż. Mikulskiego, Przewodniczącego Komisji Zjazdowej SIMP, zebranie Komitetu Organizacyjnego VIII Zjazdu Inżynierów Mechaników Polskich. Inż. Mikulski zapoznał licznie zebranych członków Komitetu ze szczegółowym programem Zjazdu i związanych z nim wycieczek. W wyniku bardzo ożywionej dyskusji, w której szczególnie wiele uwagi poświęcono referatom plenarnym, uchwalono szereg wytycznych, które przekazano Ścisłszemu Komitetowi Zjazdowemu, który odbył zebranie tegoż samego jeszcze wieczora. Wśród szeregu postanowień, które na niem zapadły, wymienić należy jedno, które zainteresuje szersze koła inżynierów mechaników polskich; postanowiono mianowicie przesłać bezpłatnie wyczerpujące sprawozdania zjazdowe wszystkim tym inżynierom mechanikom, którzy nie mogąc osobiście wziąć udziału w VIII Z. I. M. P. prześlą swe adresy na ręce Komitetu Zjazdowego.

Bliższe szczegóły podane są w dziale „Powiadomienia”.

Wiadomości Sekcji Inżynierów Spawaczy (S. I. S.)

1. Liczba członków na dzień 15 maja obejmuje 33 nazwiska.

2. Do wszystkich stowarzyszeń technicznych, współpracujących z S.I.M.P. wysłano komunikaty, zawiadamiające o powstaniu S.I.S., oraz o przywileju, jaki posiadają członkowie tych organizacji, że mogą być przyjmowani do S.I.S. bez specjalnych formalności, na proste zgłoszenie do Zarządu.

Stowarzyszenie dla Rozwoju Spawania i Cięcia Metali w odpowiedzi na powyższy komunikat, skierowało do S.I.M.P. pismo następującej treści:

„...w zeszytzie marcowym umieściliśmy obszernie sprawozdanie o zebraniu inauguracyjnym Sekcji Inżynierów Spawaczy, życząc pokrewnej nam nie tylko ideowo, ale i przez wspólnych członków—placówce jak najpomyślniejszego rozwoju... W nadziei, iż w pracy naszej będziemy się coraz więcej stykali, łączymy koleżeńskie pozdrowienia i pozostajemy z poważaniem“ (—) A. Szner.

Na tej podstawie możemy wyrazić nadzieję, że w pracy naszej będziemy mogli liczyć na przyjazne poparcie ze strony przemysłu zrzeszonego w Stowarzyszeniu dla Rozwoju Spawania i Cięcia Metali.

3. Do Zarządu S.I.S. kooptowano kol. Inż. Tadeusza Maliszewskiego (Zakłady Ostrowieckie), jednego z najwybitniejszych techników, pracujących na polu spawalnictwa.

4. Wobec zbliżającego się terminu Zjazdu I.M.P. postanowiono akcję odczytową odłożyć na czas poźniejszy, postarać się natomiast o zorganizowanie na Zjeździe osobnej Sekcji spawalniczej i prosić członków S.I.S. o zgłaszanie swoich prac na Zjazd.

5. W dn. 5—10 czerwca b. r. odbędzie się w Rzymie XI Międzynarodowy Kongres Acetyleny i Spawania. Niestety, Sekcja, nie może sobie pozwolić na wysłanie swego delegata na Kongres. Z członków naszej Sekcji wyjeżdżają na Kongres z ramienia firm prywatnych, koledzy: Inż. Dobrowolski i Inż. Tułacz, dzięki czemu możemy mieć nadzieję, że prace Kongresu będą mogły być zreferowane również na terenie Sekcji.

6. W celu ułożenia programu prac Sekcji możliwie bliskiego istotnym potrzebom naszego spawalnictwa, kol. Tadeusz Maliszewski rzucił myśl, aby zwrócić się z odpowiednią ankietą do przemysłu, jak również do PP. Profesorów wyższych uczelni i szkół technicznych. Po ustaleniu listy najpilniejszych zagadnień z dziedziny spawalnictwa w Polsce, S.I.S. postarałaby się zapoczątkować odpowiednie prace naukowo badawcze, współpracując w tym względzie z zainteresowanym w rozwoju tych prac przemysłem.

7. Składka członkowska w S.I.S. wynosi 1 Zł. miesięcznie (dla członków S.I.M.P. 1 Zł. kwartalnie). Regulamin Sekcji przesyła się na żądanie. Informacje w Sekretariacie S.I.M.P. Czackiego 3/5 w Warszawie.

PROGRAM VIII ZJAZDU INŻYNIERÓW MECHANIKÓW POLSKICH

I. OGÓLNY ROZKŁAD CZASU.

Sobota, 2 czerwca

Gmach Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych
Aula.

I-sze Posiedzenie plenarne.

godz. 9.30: Zagajenie Zjazdu i ukonstytuowanie się Prezydium. Przemówienie powitalne.

Referaty:

godz. 10.— Inż. P. Drzewiecki: Kryzys gospodarczy i doświadczenia z niego wynikające.

godz. 10.30 Inż. E. Górkiewicz: Zarys sytuacji polskiego przemysłu węglowego.

godz. 11.— Inż. W. Modzelewski: Stan obecny potrzeby i możliwości rozwoju motoryzacji w Polsce.

godz. 11.30 Wspólna fotografia i otwarcie pokazu technicznego, zorganizowanego z okazji Zjazdu w gmachu obrad.

godz. 13.— Odjazd autobusami na wycieczki wspólny obiad na miejscu.

Grupa I — do Huty „Pokój”.

„ II — do Cynkowni „Giesche” w Rożdżeniu.

godz. 16.30 Posiedzenia sekcji: energetycznej (6 ref.), metaloznawczej (6 ref.), warsztatowej (5 ref.) w salach wykładowych Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych.

godz. 20.30 Zebranie towarzyskie.

Niedziela, 3 czerwca

godz. 9.30 Posiedzenia sekcji: w salach wykładowych Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych: energetyczno-konstrukcyjnej (5 ref.), warsztatowej (5 ref.), metaloznawczej (5 ref.) i wojskowo-technicznej (4 ref.)

godz. 13 — 16.30 Przerwa obiadowa i wycieczki.

Grupa I — do Huty Batory i Falva.

„ II — do Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie.

16.30 Posiedzenie sekcji: (w salach wykładowych j. wyż.): energetyczno-konstrukcyjnej (3 ref.) metaloznawczej (5 ref.), spawalniczej (5 ref.) i wojskowo-technicznej (4 ref.).

20.— Bankiet (w lokalu Kasyna Syndykatu Hut Żelaznych).

Poniedziałek, 4 czerwca

Godziny ranne zarezerwowane na Wycieczki w grupach nast.:

I Do Kopalni „Jacek” (Skarboferme).

II Do Zakładów „Elektro” w Łaziskach Górnych.

Popołudniu

II-gie Posiedzenie plenarne.

Aula w gmachu Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych.

Referaty:

godz. 16.— Dyr. Inż. K. Klukowski: Stan hutnictwa w okręgu Kielecko-Radomskim.

godz. 16.30 Inż. T. Geritz: Techniczne możliwości i korzyści stworzenia krajowego przemysłu budowy okrętów.

godz. 17.— Inż. F. Polturak: Rzut oka na komunikację lotniczą,

godz. 17.30 Odczytanie uchwał i Zamknięcie Zjazdu.

Wtorek, 5 czerwca

Całodzienna wycieczka do Bielska (zapora na Wapienicy, 309 m. dług., 31 m. wysok. od stopy fundamentu) i Porąbki (zakład wodno-elektryczny 10.000 kW, 27 milj. kWh prod. rocznej brutto w budowie). Przejazd autobusami. Trasa: Katowice — Bielsk — Wapienica — Bielsk (Obiad)—Porąbka—Bielsk — Katowice. Ogółem 175 km.

(Wycieczka zorganizowana będzie w razie zgłoszenia dostatecznej ilości uczestników).

II. SPIS REFERATÓW SEKCyjnych.

1. Sekcja Energetyczno-Konstrukcyjna.

1. A. Wiciński i J. Bujak: Doładowanie silników spalinyowych.

2. B. Szczeniowski: Podgrzewanie mieszanki palnej w silnikach samochodowych.

3. J. Sawiczewski: Rywalizacja napędu parowego i silników Diesla w marynarce wojennej.

4. R. Madej i W. Rafałowicz: Podnoszenie ekonomii i wydajności kotłów starszej konstrukcji.

5. R. Szewalski: Ekonomia turbiny, a liczba Parsonsa. Wybór najekonomiczniejszej turbiny parowej.

6. R. Szewalski: Obliczenie i ocena turbin parowych na podstawie wykresów sprawności i liczby Parsonsa.

7. E. Hauswald: Metoda ustalania naprężeń przy obciążeniach zmiennych.

8. Z. Kłębowski: a) obecny stan wytrzymałościowego obliczenia materiałów o własnościach uogólnionych;

b) obliczenie cienkościennego naczynia pod ciśnieniem.

9. H. Krakowiak: Amortyzatory drgań.

10. A. Wiciński: Bezkorbowy silnik-sprężarka o stałym ciśnieniu sprężania.

11. St. Pietkiewicz: Wybór sprężarki dużej wydajności z napędem elektrycznym.

12. *I. Feszczenko-Czopiński*: Materiały krajowe (stalowe) do budowy samochodów.
13. *A. Grzędziński*: Nowoczesne prądy w statyce lotniczej.
14. *J. Tuszyński*: Znaczenie czteroetylku ołowiu dla silników lotniczych.
15. *B. Mielnikowa*: O starzeniu się olejów do silników lotniczych.

2. Sekcja Metaloznawcza.

1. *I. Feszczenko-Czopiński i K. Radzicki*: Projekt oceny stopnia zużycia stali.
2. *J. Krauze*: Projekt znakowania stali i stopów metalowych do celów normalizacyjnych.
3. *T. Włodek*: Organizacja kontroli produkcji w hutach i walcowniach.
4. *J. Michalski*: Badanie dźwięczności wlewków stalowych i niektóre szczegóły ich przeróbki.
5. *K. Mogliński*: Ocena stali do tłoczenia na gorąco na podst. próby Baumann'a.
6. *A. Feill*: Cementacja gazem świetlnym nasycanym węglowodorami.
7. *T. Malkiewicz*: Stal nierdzewiąca jako tworzywo aparatów chemicznych.
8. *A. Farnik*: Wytrawianie blach ze stali nierdzewiącej.
9. *A. Wójcik*: O wyrobie prętów mosiężnych.
10. *T. Kozłowski*: Wpływ niektórych wyników na własności mechaniczne prętów mosiężnych.
11. *J. Meier*: Spostrzeżenia i uwagi dotyczące produkcji prętów mosiężnych.
12. *E. Berthelman*: O kuciu specjalnych stopów miedzi.
13. *M. Popiel*: Badania porównawcze stopów miedzi z niklem przy różnych zawartościach składników.
14. *E. Perchorowicz*: Własności mechaniczne kutych stopów lekkich w wyższych temperaturach.
15. *E. Bachman*: Wpływ warunków uszlachetnienia na własności mechaniczne blach ze stopów lekkich.
16. *Z. Majewski*: Wady cienkich blach alupolonowych i stopień ich szkodliwości z punktu widzenia korozji.

3. Sekcja Warsztatowa.

1. *L. Burnat*: Tematy sporne w budowie obrabiarek.
2. *W. Biernawski*: Stroboskopowe pomiary siły tłoczenia w prasach korbowych.
3. *St. Płużański*: Technologia Mechaniczna w Politechnice Warszawskiej.
4. *Z. Lebelt*: Metody szybkiego uruchomienia produkcji seryjnej.
5. *R. Przybyłowski*: Normalizacja stanu wykończenia powierzchni.
6. *W. Moszyński*: O międzynarodowym układzie tolerancji średnic.
7. *M. Thugutt*: Koszty napędu pneumatycznego.
8. *W. Skarbiński*: Metoda ściślejszego obliczania kosztów własnych w fabryce mechanicznej.
9. *Szczeklik*: Wpływ tolerancji materiałów walcowanych na I-sze operacje masowej produkcji.

4. Sekcja Spawalnicza.

1. *Wł. Kołodziej*: Uwagi o spawaniu rurociągów na podstawie spostrzeżeń poczynionych przy kontroli spawania gazociągu Męcinka — Jasło — Mościce.
2. *J. Pilarczyk*: Wypalanie się węgla, manganu i krzemu w tworzywie drutów gołych i powlekanych.
3. *W. Czyrski*: Pryskanie elektrod niepowlekanych.
4. *J. Haber*: Sposoby warsztatowe zapobiegania odkształceniom przy spawaniu.
5. *J. Biernacki*: Sposoby spawania konstrukcji kratowych ze szczególnym uwzględnieniem kadłubów samolotów.

5. Sekcja wojskowo-techniczna.

1. *M. Kozerski*: O normach tolerancji przy budowie i naprawie specjalnych maszyn do wyrobu amunicji karabinowej.
2. *S. Piwnicki*: O normalizacji uchwytów specjalnych.
3. *A. Dalman*: Wyrób sprężyn z drutu fortepianowego.
4. *J. Buchholtz*: Obliczenie naprężeń przy próbie hydraulicznej skorup.
5. *W. Wilanowski*: Klasyfikacja stali w warsztatach naprawczych sprzętu uzbrojenia.
6. *J. Kieniewicz*: Badanie nadpęknięć i naprężeń wewnętrznych, występujących przy obróbce termicznej skorup granatów kal. 75 mm.

7. *O. Klimowicz*: Prasowanie i obróbka termiczna skorup pociskowych.
8. *Wł. Wrażeń*: Warstwienie się blach pancernych.
9. *M. Kozłowski*: Klasyfikacja wad stali używanych do wyrobu broni.

III. POKAZ TECHNICZNY

Na okres Zjazdu zorganizowany będzie w gmachu obrad pokaz techniczny, na którym wystawione będą ciekawsze, okazałe wytwórczości krajowej z dziedziny stali konstrukcyjnych i narzędziowych, stali specjalnych, narzędzi do obróbki metali, urządzeń do spawania i cięcia metali i t. p. Tamże zebrane będą w stoisku Księgarni „Przeglądu Technicznego” wydawnictwa, mogące interesować uczestników Zjazdu¹⁾.

IV. INFORMACJE

1. Przejazd zbiorowy.

W razie zgłoszenia się dostatecznej liczby osób, pragnących jechać do Katowic w wagonach sypialnych III kl. z Warszawy lub ze stacji leżących na szlaku kolejowym Warszawa — Katowice, będzie można uzyskać jeden lub dwa specjalne wagony sypialne III kl. dla uczestników Zjazdu. Wagony te będą doczepione w Warszawie do pociągu odchodzącego z dworca głównego o godz. 23.35 (przyjazd do Katowic o godz. 6.15). Opłata za przejazd do Katowic — normalna III kl., za miejsce sypialne — zniżona (w zależności od liczby uczestników: w najlepszym wypadku — do zł. 11.85, zam. zł. 16.90). Uczestnicy Zjazdu będą korzystali ze zniżki kolejowej przy powrocie (50%).

2. Mieszkania w Katowicach.

W hotelach katowickich można będzie uzyskać ok. 120 miejsc po cenach od zł. 3.65 do 11.—.

W szczególności przewiduje się nast. ilości miejsc wolnych w poszczególnych hotelach po cenach (obniżonych):

Monopol . . .	50 osób, cena	6.80—11.—.
Savoy . . .	40 „ „	6.—
Hospitz . . .	20 „ „	3.65—5.40.
Polski . . .	10 „ „	6.—
Europejski . .	8 „ „	5.80.

3. Opłaty za uczestnictwo.

Opłata za udział w Zjeździe wynosi:

- a. dla członków SIMP — zł. 10.
- b. dla członków Polskiego Związku Inżynierów Lotniczych, Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników woj. Śląskiego, Związku Zawodowego Inżynierów i Techników woj. Śląskiego, Stowarzyszenia Hutników Polskich, Stowarzyszenia Górników i Hutników Polskich, Związku Inżynierów Kolejowych, Koła Inżynierów Mechaników przy Stow. Techników Polskich w Warszawie i Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników b. wychowanków wydziału mechanicznego Politechniki Warszawskiej — zł. 12.
- c. dla innych osób — zł. 15.

4. Opłaty za wycieczki.

Koszt przejazdu (autobusem) na każdą wycieczkę w dn. 2 — 4 czerwca wyniesie ok. 2.50. Koszt obiadu wspólnego na wycieczce — ok. zł. 2.50.

Koszt przejazdu (bez wyżywienia) do Wapiennicy i Porąbki dn. 5 czerwca wyniesie ok. 10—15 zł.

5. Bankiet.

Bankiet odbędzie się (3 czerwca) w Kasynie Syndykatu Hut. Opłata za udział wyniesie zł. 10.
Strój wieczorowy pożądaný, lecz nie obowiązujący.

6. Biura informacyjne.

Biura Informacyjne Zjazdu czynne będą w nast. 3 miejscach.
Nr. 1 — w dn. od 5 maja do 1 czerwca włącznie — w Warszawie, w Redakcji „Przeglądu Technicznego” ul., Czackiego 3/5, tel. 244-78 lub 601-47.

¹⁾ Uczestnicy Zjazdu korzystać będą ze zniżki cen książek w wysokości 10%.

Nr. 2 — dn. 2 czerwca — w Katowicach na dworcu. (Przydział kwater).

Nr. 3 — dn. 2 — 4 czerwca — w Katowicach w gmachu Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych.

Biuro informacyjne Nr. 3 wydawać będzie karty zjazdowe. programy wraz ze skrótami referatów oraz oznaki zjazdowe. Tam też przyjmowane będą zapisy na wycieczki i bankiet.

POWIADOMIENIA

Do naszych Kolegów, którzy nie będą mogli wziąć udziału w VIII Z.I.M.P.

Licząc się z tem, że znaczna ilość naszych Kolegów, inżynierów mechaników polskich, mimo najlepszych chęci nie będzie mogła wziąć osobiście udziału w VIII Z.I.M.P., pragnąc jednak umożliwić im wszystkim nawiązanie bezpośredniej łączności z pracami Zjazdu, Komitet Organizacyjny VIII Z.I.M.P. na posiedzeniu swem z dn. 11 maja b. r. postanowił przesłać *bezpłatnie* wyczerpujące sprawozdanie zjazdowe wszystkim tym Kolegom, którzy do dnia 2 czerwca włącznie prześlą w tym celu swe adresy na ręce Prezydium VIII Z.I.M.P. — Katowice, Śląskie Techniczne Zakłady Naukowe.

SKRZYŃKA KOLEŻEŃSKA

Redakcja „Wiadomości SIMP” otrzymała od czytelników sporą ilość listów, dających wyraz zadowoleniu z podjęcia tego nowego wydawnictwa.

Serdecznie dziękując za życzliwe słowa uznania, Redakcja odsyła Kolegów, którzy zapytywali o warunki prenumeraty, do ostatniego działu tego zeszytu „Wiadomości SIMP”, zatytułowanego „Od Redakcji”.

Kilka odpowiedzi na listowne zapytania udzielono bezpośrednio tą samą drogą; parę z pośród spraw poruszonych zaciekać niezawodnie szersze grono Kolegów, odpowiedzi na nie zamieszczamy więc poniżej, widząc w tem zapoczątkowanie działu „Skrzynki Koleżeńskiej”, której przeznaczeniem jest stać się małą „wolną trybuną” „Wiadomości SIMP”.

Kol J. B. zwraca uwagę na pewne niedociągnięcia statutu SIMP. Między innymi wskazuje na § 9, znacznie ograniczający dostęp do SIMP. Ze słów tych widzimy, że Sz. Kolega rozpoczyna dawnym wydaniem statutu z sierpnia 1926 r., gdy tymczasem statut ten został uzupełniony w r. 1931. Poza tem Sz. Kolega nie dość uważnie przejrzał poprzedni zeszyt „Wiadomości SIMP”, gdyż w dziale „Wskazówki dla kolegów pragnących wstąpić do SIMP” przytoczony jest właśnie § 9 statutu w jego nowym, rozszerzonym brzmieniu. Członkami SIMP mogą być zatem również inżynierowie pracujący nie w zakresie wytwórczości krajowej, lecz również w rzędach lub handlu, co jednak nie osłabia w niczem dewizy SIMP, wysuwającej na plan pierwszy wyteżoną pracę na polu techniki i wytwórczości. Podobnie — zarzut Sz. Kolegi, iż p. b) § 9-go, że do Stowarzyszenia może być przyjęty technik o średnim wykształceniu, jest martwą literą, jest niesłuszny. Wśród członków SIMP jest pewna ilość takich, których obecność przeczy temu zarzutowi. Jest jednak rzeczą naturalną, że w odniesieniu do nich statut SIMP ze względu na utrzymanie wysokiego poziomu całokształtu prac Stowarzyszenia, musiał powierzyć Zarządowi prawo oceny ich kwalifikacji i prac technicznych. Takie postawienie sprawy nie powinno nikogo ani dziwić, ani razić. Jesteśmy Sz. Koledze szczerze wdzięczni za nadesłanie uwagi i, widząc Jego zainteresowanie się zagadnieniami organizacyjnymi, radzi będziemy otrzymać dalsze spostrzeżenia, jakie nasunie Sz. Kolega uzupełniony statut SIMP, który jednocześnie przesyłamy. Uwagi te będą wykorzystane w projekcie zmian statutu, jakie zostaną wniesione na najbliższe Walne Zebranie członków SIMP.

Kol. M. K. wyraża przypuszczenie, że ścisły związek organizacyjny, jaki istnieje między SIMP, a Towarzystwem Wojsko-Technicznym, będącym jego samodzielną sekcją, krępuje swobodny rozwój TWT odsuwając odeń liczne szeregi inżynierów innych zawodów. Jesteśmy niezmiennie radzi, iż mo-

żemy wyjaśnić istotny stan tej rzeczywiście ważnej sprawy. TWT powstało odradu jako zupełnie samodzielna sekcja, rządząca się własnym, przez siebie opracowanym regulaminem, posiadająca swe własne wybieralne władze i swych własnych członków. Na samym początku powstania swego TWT nawiązało współpracę z licznym szeregiem stowarzyszeń techniczno-naukowych, udzielając ich członkom tych samych przywilejów, z jakich korzystają członkowie SIMP. Ostatnio zarządy TWT i SIMP zgodnie doszły do przekonania, że wzajemny związek organizacyjny w niczem nie krępuje rozwoju i prac TWT, że przeciwnie, jest on dla tej organizacji w wysokim stopniu pożądanym.

Jesteśmy Sz. Koledze szczerze zobowiązani za jego uwagi, podyktowane wyraźną troską o TWT, będące naszym wspólnym dobrem.

LISTA CZŁONKÓW SIMP

Feszczenko-Czopiński Iwan, Prof., Katowice, ul. Żelazna
Kłębowski Zenobiusz, Kielce, skrz. poczt. 158
Łuczko Konstanty, Warszawa, ul. Polna 52 m. 8
Romanus Edward, Warszawa, ul. Wilcza 26 a m. 17

1)

Członkowie nowoprzybyli:

Biernacki Józef Franciszek, Warszawa, Mickiewicza 27 m. 20
Bittner Adam, Warszawa, ul. Tamka 45 b m. 1.
Car Bolesław, Warszawa, ul. Koszykowa 79 a m. 25
Denk Juliusz, Starachowice, Zakłady Starachowickie
Dewkontt Andrzej, Warszawa, ul. Duchnicka 3
Herzberg Edward, Prof., Grudziądz, ul. Gen. Hallera 32
Kolański Tadeusz, Warszawa, Powązki — Fort Bema
Krakowiak Henryk, Dąbrowa Górnicza, Sobieskiego 7
Markiewicz Tadeusz, Starachowice, Zakłady Starachowickie
Podleski Wiktor, Starachowice, Zakłady Starachowickie
Popiel Marjan, Warszawa, ul. Bagatela 15 m. 25
Ryszkiewicz Antoni, Warszawa, ul. Polna 58 m. 1
Ryszkiewicz Adam Emil, Warszawa, ul. Elektryczna 3
Stetkiewicz Wacław, Warszawa, ul. Nowowiejska 8 m. 21
Thiel Karol, Warszawa, ul. Koszykowa 42 m. 9
Thieme Witold, Warszawa, ul. Stalowa 69 14
Watowski Konrad Wł. Warszawa, ul. Piusa XI 41 m. 5

LISTA INŻYNIERÓW

MECHANIKÓW POLSKICH

Zgodnie z treścią komunikatu zamieszczonego w kwietniowym zeszycie „Wiadomości SIMP” na str. 7, niżej przytaczamy pierwszą „Listę Inż. Mechaników Polskich”.

W następnych zeszytach zamieszczone będą dalsze listy, w miarę gromadzenia się zgłoszeń Kolegów, którzy pragną być zamieszczeni na liście.

Redakcja zwraca się jeszcze raz do wszystkich Kolegów, aby nie zwlekali z nadsyłaniem danych osobistych, celem umożliwienia jak najrychlejszego ukończenia prac związanych ze sporządzeniem tej listy.

LISTA NR. 1.

1. Inż. Ankowski Tadeusz, Kier. B. Techn. F-ki Broni, Radom, Kościuszki 6 m. 12. r. ur. 1891, Polit. Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1921.
2. Inż. Babiński Janusz, Kier. Wyd. Narz. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Mianowskiego 15 m. 35, r. ur. 1904, Polit. Warsz. Wyd. Mech. r. uk. 1927.
3. Inż. Baliński Tadeusz, Konstr. B. Studjów F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Wielka 5, r. ur. 1894, Polit. Warszawska, Wyd. Mech. r. uk. 1929.
4. Inż. Banaszkiewicz Kazimierz - Jan, Kier. Warszt. F-ki Plage i Łaskiewicz, Lublin, r. ur. 1895, Polit. Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1922.

1) Dawni członkowie SIMP, których nazwiska zostały opuszczone w liście zamieszczonej w zeszycie 1 — 4 Wiadomości SIMP.

5. Inż. Barczewski Adolf, Asyst. Wydz. Mont. F-ki Broni, Radom, ul. Kościuszki 6 m. 22, r. ur. 1888, Polit. Kijowska, Wydz. Mech. r. uk. 1915.
6. Inż. Batawia Henryk, Sekr. Kom. Reorg. Gosp. Mat. P. W. U., Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 8 m. 26, r. ur. 1901, Polit. Warsz., Wydz. Mech. r. uk. 1928.
7. Inż. Bernadzikiewicz Stefan, asyst. Centr. Lab. P. W. U., Warszawa, Mokotowska 11 m. 7, r. ur. 1907, Polit. Warsz., Wydz. Mech. r. uk. 1932.
8. Inż. Bialik Roman, Konstr. Zbrojowni Nr. 2, Warszawa, ul. Daniłowiczowska 18 m. 3, r. ur. 1897, Polit. Warszawska, Wydz. Mech. r. uk. 1930.
9. Inż. Białkowski Marcin, Asyst. Wydz. Zapaln. F-ki Amunicji, Skarżysko, Fabryka Amunicji, r. ur. 1900, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1930.
10. Inż. Biernacki Tadeusz, Kier. B. Rozdz. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Śniadeckich 22 m. 13, r. ur. 1902, Polit. Warsz., Wydz. Mech. r. uk. 1928.
11. Inż. Biernawski Witold, Asyst. Centr. Lab. P. W. U., Warszawa, Plac Małachowskiego 4 m. 9, r. ur. 1898, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1932.
12. Inż. Borkowski Michał, Kier. Mag. Gł. P. Z. T. i R., Warszawa, ul. Grochowska 30, r. ur. 1889, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1920.
13. Inż. Borowik Albert, Kier. gr. Am. dz. IBMU, Warszawa, ul. Zajęcza 12 m. 55, r. ur. 1896, Polit. Warsz., Wydz. Mech. r. uk. 1925.
14. Inż. Borozdin Konstanty, Ref. IBMU, Warszawa, Cytadela, bud. 82 m. 3, r. ur. 1897, Polit. Lwowska, Wydz. Mech., r. uk. 1924.
15. Inż. Broen Albert, Kier. Wydz. Obr. Term. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Świętojerska 26 m. 6, r. ur. 1899, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1928.
16. Inż. Buchholtz Jan, Kier. Prac. Wytr. i Mech. Centr. Lab. P. W. U., Warszawa, Leszno 94 m. 34, r. ur. 1890, Polit. Warszawska, Wydz. Mech., r. uk. 1920.
17. Inż. Burnat Leon, Kier. Warszt. F-ki Stow. Mech. Polsk. z Ameryki w Porębie, Poręba koło Zawiercia, r. ur. 1893, Polit. Lwowska, Wydz. Mech. r. uk. 1919.
18. Inż. Cegliński Stanisław Jan, Kier. Warszt. P. Z. Opt., Warszawa, ul. Pańska 13 a m. 6, r. ur. 1895, Polit. Warszawska, Wydz. Mech., r. uk. 1926.
19. Inż. Chomiak Inocenty, Kier. B. Rozdz. F-ki Broni, Radom, ul. Kościuszki 6 m. 3, r. ur. 1889, Polit. Kijowska, Wydz. Mech., r. uk. 1914.
20. Inż. Choniewski Władysław, Ref. Gł. Urz. Miar, Warszawa, ul. Mickiewicza 27 m. 57, r. ur. 1894, Polit. w Zurichu, Wydz. Mech., r. uk. 1921.
21. Inż. Chrzczonowicz Joachim, Kier. Wydz. Remont. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1875, Instytut Technol. w Petersburgu, Wydz. Mech., r. uk. 1900.
22. Inż. Chwalibóg Ryszard, Asyst. Działu Rep. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1902, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1932.
23. Inż. Cichecki Wiktor, Konstr. B. Techn. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1902, Polit. Lwowska, Wydz. Mech., r. uk. 1929.
24. Inż. Cichocki Władysław, Asyst. Wydz. maszyn do pisania F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Puławska 71 m. 11, r. ur. 1899, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1930.
25. Inż. Ciundziewicki Jerzy, Asyst. C. B. Bal. IBMU, Warszawa, ul. Konopacka 15 m. 39, r. ur. 1899, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1930.
26. Inż. Cyfracki Józef, Kier. Warszt. Mech. Szkoły Włókienniczej, Łódź, ul. Żeromskiego 115, r. ur. 1892, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1922.
27. Inż. Cygański Stanisław, Asyst. Wydz. Obr. Mech. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1905, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1933.
28. Inż. Czerski Wacław, Konstr. B. Studjów, F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Wiejska 18 m. 4, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wydz. Mech., r. uk. 1930.
29. Inż. Dalman Andrzej, Asyst. Wydz. Obr. Mech. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Ludwiki 6 m. 87, r. ur. 1898, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1928.
30. Inż. Dawidowski Aleksy, Szef Adm. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Prądzynskiego 36, r. ur. 1876, Instytut Technol. w Petersburgu, Wydz. Mech., r. uk. 1914.
31. Inż. Dąbrowski Jan, Wice-Dyrektor F-ki Lokomotyw w Chrzanowie, Chrzanów, r. ur. 1891, Polit. Wiedeńska, Wydz. Mech., r. uk. 1914.
32. Inż. Dąbrowski Stefan, Kier. Wydz. Narz. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1901, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1926.
33. Inż. Dembiński Michał, St. Rzeczoznawca COMU., Starachowice, r. ur. 1893, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1922.
34. Inż. Denk Henryk, Asyst. Centr. Lab. P. W. U., Warszawa, Włochy, Inżynierska 11, r. ur. 1904, Polit. Lwowska, Wydz. Mech., r. uk. 1933.
35. Inż. Denk Juliusz, Kier. Wydz. Kontroli w Starach. Zakł. Górn., Starachowice, r. ur. 1901, Polit. Lwowska, Wydz. Mech., r. uk. 1924.
36. Inż. Denk Kazimierz, Asyst. Wydz. Narz. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1905, Polit. Lwowska, Wydz. Mech., r. uk. 1931.
37. Inż. Długoborski Władysław, Kier. B. Techn. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1878, Wyższa Szk. Techn. w Moskwie, Wydz. Mech., r. uk. 1906.
38. Inż. Dowkontt Andrzej, Dyr. Techn. P. W. U., Warszawa, ul. Filtrowa 83 m. 17, r. ur. 1866, Inst. Technol. w Petersburgu, Wydz. Mech., r. uk. 1896.
39. Inż. Dzierżanowski Ludomir, Asyst. B. Techn. F-ki Broni, Radom, ul. Kościuszki 6 m. 9, r. ur. 1902, Politechnika Lwowska, Wydz. Mech., r. uk. 1928.
40. Inż. Dziugiełł Bronisław, Kier. Dz. Mech. Warszt. Tramw. m. Warszawy, Warszawa, ul. Nowowiejska 8 m. 9, r. ur. 1901, Polit. Warsz.: Wydz. Mech., r. uk. 1927.
41. Inż. Ficki Czesław, Inż. Stow. Dozoru Kotłów w Warszawie, Katowice, Opolska 11, r. ur. 1895, Polit. Warszawska, Wydz. Mech. r. uk. 1922.
42. Inż. Froński Djonizy, Asyst. Wydz. Kontr. Fabrykacji Starach. Zakł. Górn., Starachowice, r. ur. 1902, Polit. Lwowska, Wydz. Mech., r. uk. 1932.
43. Inż. Glass Jerzy, Naczelnik Warszt. P. Z. T. i R., Warszawa, ul. Inżynierska 7 m. 38, r. ur. 1902, Polit. Warszawska, Wydz. Mech., r. uk. 1927.
44. Inż. Gokieli Witold, Szef Działu Zapaln. F-ki Amunicji, Skarżysko, ul. Kamienna Nr. 2, r. ur. 1904, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1926.
45. Inż. Goljan Albin, Zast. Szefa Ruchu F-ki Sprawdzianów P. W. U., Warszawa, Górnośląska 7 a m. 10, r. ur. 1897, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1930.
46. Inż. Grabowiecki Otton, Szef Insp. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1903, Polit. Lwowska, Wydz. Mech., r. uk. 1929.
47. Inż. Grodecki Jerzy, Kier. B. Narz. P. Z. T. i R., Warszawa, ul. Filtrowa 59 m. 1, r. ur. 1899, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1931.
48. Inż. Groszlik Kazimierz, Szef. Wydz. Samochodowego M. S. Wojsk., Warszawa, ul. Koszykowa, 19, r. ur. 1889, Polit. w Zurichu, Wydz. Mech., r. uk. 1914.
49. Inż. Gruszczyński Wincenty, Asyst. Wydz. Obr. Mech. F-ki Broni, Radom, ul. Dowkontta 4 m. 66, r. ur. 1898, Polit. Warsz., Wydz. Mech., r. uk. 1930.
50. Inż. Gutkowski Eustachy, I Vice-Dyr. F-ki Broni, Radom, Kościuszki 6 m. 5, r. ur. 1887, Polit. Kijowska, Wydz. Mech., r. uk. 1912.
51. Inż. Gutowski Mikołaj, Dyr. Ruchu Warsz. Sp. Akc. Bud. Parowozów, Warszawa, ul. Grójecka 44 m. 8, i. ur. 1891, Instytut Technol. w Petersburgu.
52. Inż. Guzikowski Stanisław, Asyst. Inst. Nauk. Org. i Kier., Warszawa, ul. Puławska 29, r. ur. 1892, Polit. Prywatna w Ekaterynosławiu, Wydz. Mech., r. uk. 1917.

53. Hackiewicz Bronisław, St. Asyst. Działu Amun. Karab. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1898, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1928.
54. Inż. Hajdukiewicz Stanisław, Inż. Szk. Rzem. Stow. Mech. Polsk. z Ameryki w Pruszkowie, Pruszków, r. ur. 1877, Instytut Technol. w Petersburgu, r. uk. 1904.
55. Inż. Hanczke Kazimierz Leonard, Kier. Lab. Metal. Warszt. Am. Nr. 1, Warszawa, Filtrów 68, r. ur. 1902, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1931.
56. Inż. Hanyga Wacław, Asyst. Szefa Insp. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1904, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1931.
57. Inż. Hauze Leopold, Szef Insp. F-ki Karabinów, Warszawa, Prądyńskiego 36, r. ur. 1897, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1925.
58. Inż. Hein Edward, Kier. Oddz. Fot. Polsk. Zakł. Optycznych, Warszawa, ul. Białostocka 20 m. 5, r. ur. 1892, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1926.
59. Inż. Horodecki Stanisław, Szef Wyd. Insp. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1890, Polit. Kijowska, Wyd. Mech., r. uk. 1917.
60. Inż. Jabłoński Dziewota Jacek, Konstr. B. Stud. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Wspólna 56 m. 9, r. ur. 1904, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1932.
61. Inż. Jachimowicz Szymon, Nacz. Inż. Stow. Mech. Polsk. w Pruszkowie, Warszawa, ul. Fredry 2 m. 1, r. ur. 1875, Polit. Ryska, Wyd. Mech., r. uk. 1901.
62. Inż. Jakubowski Tadeusz, Kier. Wyd. Montaż. F-ki Broni, Radom, ul. Poniatowskiego 6 m. 5, r. ur. 1888, Politechnika Kijowska, Wyd. Mech., r. uk. 1912.
63. Inż. Jakubowski Władysław, Kier. Wyd. Amunicji, Dep. Uzbr. M. S. Wojsk., Warszawa, ul. Krucza 7 m. 27, r. ur. 1893, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1923.
64. Inż. Jałowicki Wacław, St. Ref. Wyd. Techn. P. W. U., Warszawa, ul. Solariego 6 m. 1, r. ur. 1888, Polit. Ryska, Wyd. Mech., r. uk. 1914.
65. Inż. Jankowski Jerzy, Konstr. F-ki Bud. Parowozów, Warszawa, Mickiewicza 25, r. ur. 1897, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1928.
66. Inż. Jastrzębski Jakób, Mł. Konstr. B. Techn. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1906, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1933.
67. Inż. Jeziorowski Witold, Kier. Warszt. Mech. P. Z. Opt., Warszawa, ul. Grochowska, 35, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1927.
68. Inż. Jędruszek Aleksander, Inż. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1904, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1930.
69. Inż. Jędrzejewski Wacław, Asyst. Wyd. Narz. F-ki Broni, Radom, ul. Dowkonta 4 m. 62, r. ur. 1905, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1928.
70. Inż. Kaczkowski Edward, Inż. Praktykant F-ki Broni, Radom, r. ur. 1908, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1933.
71. Inż. Kaczmarek Kazimierz, Asyst. Wyd. Obr. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1904, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1929.
72. Inż. Kamiński Bolesław, Ref. IBMU w Warszawie, Włochy, Jagiellońska 9, r. ur. 1872, Instytut Technol. w Petersburgu, Wyd. Mech., r. uk. 1897.
73. Inż. Karczewski Jan, Szef Produkcji II — Vice Dyr. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1874, Polit. Ryska, Wyd. Mech., r. uk. 1901.
74. Inż. Karczewski Antoni, I V-Dyr. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Prosta 6 m. 3, r. ur. 1893, Polit. Kijowska, Wyd. Mech., r. uk. 1917.
75. Inż. Karsz Aleksander, Kier. Wyd. Maszyn do pisania F-ki Karab., Warszawa, ul. Prądyńskiego 36, r. ur. 1897, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1926.
76. Inż. Karwiński Jan, Asyst. Wyd. Pocisk i Nb. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1929.
77. Inż. Klimowicz Olgierd, Asyst. Działu Am. Artyl. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1894, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1927.
78. Inż. Kłoc Karol, Asyst. Działu Obr. Mech. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Wojska Polskiego 29, r. ur. 1899, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1927.
79. Inż. Knabe Henryk, Konstr. B. Stud. IBMU., Warszawa, ul. Chłodna 14 m. 8, r. ur. 1900, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1928.
80. Inż. Komierowski Piotr, Konstr. IBMU., Warszawa, Al. 3-go Maja 5 m. 47, r. nr. 1899, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1927.
81. Inż. Kordulasiński Józef, Asyst. Wyd. Remont. F-ki Karabinów, ul. Tamka 23 m. 40, r. ur. 1896, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1929.
82. Inż. Korolec Michał, Dyr. Miejskiej Szk. Rzemieśl. w Radomiu, Radom ul. I-go Maja 60, r. ur. 1880, Polit. Kijowska, Wyd. Mech., r. uk. 1908.
83. Inż. Korzeniowski Ildefons, Kier. B. Rozdz. F-ki Amunicji, Skarżysko — Kamienna 2, r. ur. 1873, Inst. Technol. w Petersburgu, Wyd. Mech., r. uk. 1902.
84. Inż. Kosieradzki Paweł, Kierownik Działu Term. Obróbki F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Nowowiejska 16 m. 10, r. ur. 1903, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1928.
85. Inż. Kosman Jerzy, Asyst. Wyd. Narzędz. F-ki Skoda, Warszawa, ul. Elsterska 11 m. 3, r. ur. 1905, Polit. Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1928.
86. Inż. Kostewicz Eugeniusz, Asyst. Wyd. Remont. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1908, Polit. Lwowska, Wyd. Mechan., r. uk. 1932.
87. Inż. Kościółkowski - Zyndram Romuald, Ref. IBMU., Warszawa, ul. Wilanowska 6 m. 20, r. ur. 1887, Inst. Technol. w Petersburgu, Wyd. Mech., r. uk. 1912.
88. Inż. Kowalski Roman, Kier. B. Pom. Ścisłych IBMU., Warszawa, ul. Szustra 59, r. ur. 1894, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1923.
89. Inż. Kozłowski Franciszek, Asyst. Wyd. Narzędz. F-ki Broni, Radom, ul. Kościuszki 6 m. 1, r. ur. 1905, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1930.
90. Inż. Kozłowski Marjan, Asystent Wyd. Obróbki Term. F-ki Broni, Radom ul. Dowkonta 4 m. 61, r. u. 1904, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1930.
91. Inż. Kozłowski Władysław, Szef Ruchu F-ki Skoda, Warszawa, ul. Polna 40, r. ur. 1891, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1921.
92. Inż. Kranz Jan, Konstr. B. Techn. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1905, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1932.
93. Inż. Krasnodebski Stanisław, St. Asyst. Polit. Warsz., Warszawa, ul. Podchorążych 57, r. ur. 1898, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1927.
94. Inż. Krauze Tadeusz, Asyst. Szefa Insp. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1899, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1932.
95. Inż. Krusche Stefan, Kier. Warszt. Mechan. F-ki Krusche i Ender w Pabjanicach, Pabjanice, Zamkowa 21, r. ur. 1897, 1897, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1930.
96. Inż. Kuczyński Józef, Szef Ruchu F-ki Broni, Radom, ul. Kościuszki 6 m. 18, r. ur. 1876, Instytut Technol. w Charkowie, Wyd. Mech. r. uk. 1909.
97. Inż. Kulikowski Wiktor, Konstruktor IBMU., Warszawa, ul. Zakrzewska 6 m. 4, r. ur. 1905, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1932.
98. Inż. Kuncewicz-Ginet Mieczysław, Zast. Kier. Warszt. Artyl. Zbrojowni Nr. 2, Warszawa, Krakowskie Przedm. 5 m. 38, r. ur. 1893, Polit. Warsz., Wyd. Mech. r. uk. 1925.
99. Inż. Kunicki Antoni, St. Asyst. B. Studjów F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1892, Polit. Kijowska, Wyd. Mech., r. uk. 1918.
100. Kunstetter Jan, Dyr. P. Z. Inż. Ursus, Warszawa, Skierniewicka 27 m. 29, r. ur. 1880, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1902.

101. Inż. Kurman Mieczysław, Kier. B. Konstr. IBMU, Warszawa, ul. Filtrowa 65 m. 18, r. ur. 1897, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1923.
102. Inż. Kurzyńska Marjan, Dyr. F-ki Sprawdzianów. Warszawa ul. Duchnicka 5, r. ur. 1884, Polit. Kijowska, Wyd. Mech., r. uk. 1913.
103. Inż. Kwiatkowski Karol, Szef Ruchu Fabr. Karabinów, Włochy, Nowy Wiktoryn 5, r. ur. 1892, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1917.
104. Inż. Lebelc Zygmunt, Kier. Wyd. Obr. Mech. F-ki Karabinów: Warszawa, ul. Mickiewicza 25 m. 179, r. ur. 1898, Uniw. w Tuluzie, Wyd. Mech., r. uk. 1929.
105. Inż. Lenartowicz Franciszek, Asyst. Wyd. Obróbki Term. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1897, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1928.
106. Inż. Lewandowski Feliks, Nacz. Konstr. Stow. Mech. Polsk. w Pruszkowie, Pruszków, ul. Stalowa 17 m. 6, r. ur. 1876, Wyższy Instytut Techniczny Strobek, Wyd. Mech., r. ur. 1909.
107. Inż. Lewandowski Wawrzyniec, Konstr. B. Studiów F-ki Karabinów, W-wa, Mariensztadt 1, r. ur. 1906, Polit. Warsz. Wyd. Mech., r. uk. 1932.
108. Inż. Lipiński Stanisław, Inż. Prakt. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Wspólna 30 m. 15, r. ur. 1904, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1932.
109. Inż. Lortz Adam, Kier. Oddz. Mech. Warszt. Ruszn. Cytadela, Warszawa, ul. Generała Zajęczka 14, r. ur. 1899, Polit. Warsz. Wyd. Mech., r. uk. 1927.
110. Inż. Łukaszewicz Aleksander, Ref. Siln. KZU. Aer. MSWojsk., Warszawa, ul. Polna 76 m. 11, r. ur. 1894, Polit. Warszawska Wyd. Mech., r. uk. 1931.
111. Inż. Maćkowiak Wiktor, Dyr. Państ. Szk. Budowy Maszyn w Poznaniu, Poznań, Kluczborska 5, r. ur. 1878, Polit. w Charlottenburgu, Wyd. Mech., r. uk. 1904.
112. Inż. Malinowski Tadeusz, Kier. Oddz. Opt. P. Z. Opt., Warszawa, ul. Marcinkowskiego 7 m. 5, r. ur. 1895, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1922.
113. Inż. Małachowski Lucjan Marcei, Ref. Broni Maszynowej IBMU., Warszawa, ul. Mokotowska 54 m. 29, r. ur. 1891, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1928.
114. Inż. Małkiewicz Piotr, Konstr. F-ki Lilpop, Rau i Loewenstein, Warszawa, ul. Chmielna 37 m. 13, r. ur. 1891, Polit. Warsz. Wyd. Mech., r. uk. 1921.
115. Inż. Maroszek Józef, Konstr. IBMU., Warszawa, ul. Rejtana 5 m. 8, r. ur. 1904, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. 1932.
116. Inż. Mermon Włodzimierz, Zast. Szefa Oddz. F-ki Stow. Mech. Polsk. w Porębie, Poręba koło Zawiercia, r. ur. 1900, Polit. Lwowska Wyd. Mech., r. uk. 1925.
117. Inż. Mickiewicz Adam, Asyst. Działu Remontowego F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1905, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1932.
118. Inż. Mickiewicz Tadeusz, Inż. Prakt. F-ki Broni, Radom, r. ur. 1904, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1932.
119. Inż. Mieczysław Mieczysław, Szef Wyd. Techn. P. W. U. Warszawa, Mickiewicza 18 m. 13, r. ur. 1884, Polit. Lwowska, Wyd. Mech. r. uk. 1910.
120. Inż. Mikulski Czesław, Redaktor Przegl. Techn., Warszawa, ul. Grójecka 45 m. 2, r. ur. 1894, Polit. Ryska, Wyd. Mech., r. uk. 1916.
121. Inż. Milke Ludwik, Kier. Wyd. Kapsli i Kapisz., F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1897, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1924.
122. Inż. Młynarczyk Marjan, Kier. Techn. Zbrojowni Nr. 2, Warszawa, ul. Tamka 37 m. 2, r. ur. 1893, Polit. Warsz., Wyd. Mech., r. uk. 1921.
123. Inż. Moszyński Wacław, Kier. B. Techn. IBMU., Warszawa, ul. Saska 103, r. ur. 1892, Inst. Elektrot. i Mech. w Nancy, Wyd. Mech., i Elektrotechn., r. uk. 1915. Nostr. Polit. Warsz. r. 1931.
124. Inż. Mroczkowski Stanisław Wojciech, Kier. Grupy Dział. i trakcji IBMU., Warszawa, ul. Forteczna 10, r. ur. 1887, Polit. w Zurichu, Wyd. Mech., r. uk. 1912.
125. Inż. Nahulak Włodzimierz, Konstr. Zbrojowni Nr 2, Warszawa, Wiktorska 8 m. 9, r. ur. 1901, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1930.
126. Inż. Narkiewicz Wiktor, Konstr. Biura Techn. Avia, Warszawa, ul. Ceglana 1 m. 22, r. ur. 1905, Uniw. w Gandawie, Wyd. Mech., r. uk. 1929.
127. Inż. Okorski Jan, Szef Działu Am. Karab. F-ki Amunicji, Skarżysko, r. ur. 1885, Polit. Lwowska, Wyd. Mech., r. uk. 1915.
128. Inż. Opiński Tadeusz, Asyst. Działu Zapaln. F-ki Amunicji, r. ur. 1909, Polit. Warszawska, Wyd. Mech., r. uk. 1932.
129. Inż. Olszański Mieczysław, Szef Produkcji i II V-Dyr. F-ki Karabinów, Warszawa, ul. Prądyńskiego 36, r. ur. 1890, Polit. Kijowska, Wyd. Mechan., r. uk. 1919.
130. Inż. Olszyński Czesław, Refer. K. M. Dep. Uzbr. MSWojsk., Warszawa, ul. Miedziana 6 m. 19, r. ur. 1901, Polit. Warsz. Wyd. Mech., r. uk. 1930.

OD REDAKCJI

Redakcja „Wiadomości SIMP” zawiadamia, że w związku z uchwałą Zarządu SIMP z dn. 4 maja b. r. przesyłać będzie bezpłatnie „Wiadomości SIMP” wszystkim inżynierom mechanikom polskim, którzy w tym celu prześlą jej swe adresy wraz z danymi osobistymi, potrzebnymi do „Listy Inżynierów Mechaników Polskich”. Zgłoszenia te mogą być przesyłane zbiorowo.

Żadajcie przesyłania sobie „Wiadomości SIMP”.

VIII ZJAZD INŻYNIERÓW MECHANIKÓW POLSKICH KATOWICE — 2 — 5 CZERWIEC 1934 r. — Program Zjazdu na str. 15

Adres Administracji: Warszawa, ulica Czackiego Nr. 3 (Gmach Stow. Tech.), tel. 601-47.
Redakcja (Czackiego 3/5 m. 22) czynna w środy od godz. 18-ej do 19-ej (tel. 281-85).

Wydawca: Stow. Inż. Mech. Polskich.

Redaktor odp. Inż. Jerzy Grodecki